

Може да сж вече и близо къдѣ София. Тѣ ще ни дадатъ и пушки и топове и всичко, стига да има кой да ги носи. А пѣкъ и турцитѣ ще ни помагатъ. Ей го па, снощи имъ земахме 40 пушки, добъръ е Господъ за напръдъ и за хиляди. Тѣй си мечтаяха нашитѣ хъшове, и си градиях златни кули въ въздуха. Нѣкои съ по-богата фантазия се мжчаха да разрѣшатъ въпроса кой отъ войводитѣ ще стане български царь. При тѣзи мечти и подъ впечатлението на вчерашвата побѣда и радушния приемъ отъ населението и мѣнастирскитѣ братия, хъшлацитѣ се съвсѣмъ безгрижно веселяха.

Войводата само не се показваше твърдѣ. Той повечето стоеше въ стаята на игумена и туку прашаше насамъ-нататъкъ конни селени по нѣкаква работа. Но по каква работа, кого е грижа за това? Той е войвода, той си има своята работа и глѣда си я. Намъ това не ни влиза въ работа.

Къмъ икиндия си дойде офицера Найдень Папаниновъ. Кога скоро ходилъ и се върналъ?! Когато той заминаваше съ запѣнения си отъ потъ конь прѣзъ хорото, всички го питаха:

— Идѣтъ ли пушкитѣ?

А той безъ да отговаря, клюмваше само съ глава и туку питаше гдѣ е войводата? Като измина хорото той скокна легко отъ коня си, закачи му дизгинитѣ за сѣдлото и прѣди да успѣе нѣкой да му прихване коня, той го пусна свободенъ и отърча горѣ при войводата. Слѣдъ 15 минути, познатотò намъ младо калугерче, което дохожда при войводата въ Чипоровци, възсѣдна другъ единъ мѣнастирски конь и отката на нѣкъдѣ съ него въ кариеръ.

Джанамъ, какво се върши тукъ? Каква е тѣзи таинственностъ? Какво сноватъ насамъ натамъ тѣзи конници? Нѣкои отъ по-старитѣ селени отидоха до войводата, и го питаха каква е тѣзи работа. Види се не особѣнно приятель отговоръ да сж получили, та на скоро и твърдѣ умислени си излѣзоха отъ стаята му, и като прибраха отъ хорото своитѣ, отиваха си загрижено къмъ селата.

На скоро пристигна въ мѣнастиря заедно съ онова калугерче и Филипъ войвода. И той набърже влѣзе при Папанинота. Види се нѣкакво съвѣщание върху по-пататъшнитѣ